GAZETA POLSKA

Prenumerata w miéjscu kwartalnie złp. 12— miesięcznie złp. 4. —Numer pojedyńczy gr. 6.

№ 131

Prenumerata na prowincii z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 12 Maja 1828 roku w Poniedziałek.

Wiadomości krajowe i Zagraniczne.

KROLESTWO POLSKIE. — *Warszawa.* — *Wyrok N. Pana względem ustanowienia banku polskiego.* (*Dokończenie*)

Art. 38.

Towary produkcji krajowéj opatrzone w przepisane dowody i przyjęte do składu banku mogą być wyprowadzone do Rossji, na zasadach stosunków handlowych ustanowionych między dwoma krajami. Przepisy do zachowania w téj mierze osobnemi urządzeniami wskazane zostaną.

Art. 39.

Wszelkie korespondencje stron z bankiem i zawierane z nim układy, uwalniają się od opłat stęplowych.

W przesyłaniu zaś pocztą funduszów bankowych, tudzież korespondencji między bankiem a władzami i jego kommissantami, służyć mają te same przepisy, jakie się zachowują w przesyłaniu pieniędzy i korrespondencji rządowych.

Art. 40.

We wszystkich sporach i sprawach, bądź z powództwa banku, bądź przeciw niemu wytoczonych, bank ulega zwyczajnym sądom, zarówno jak osoby prywatne. W sądzie handlowym stawać on i odpowiadać powinien przez swego delegowanego w innych zaś sądach przez swych obrońców, gdzie prokuratorowie tak jak w przedmiotach skarbowych wnioski swe czynić są obowiązani.

Art. 41.

Fałszujący obligacje długu krajowego, jako też inne papiery bankowe, pociągani będą do sądów kryminalnych, i ulegną karom przepisanym na fałszujących papapiery publiczne.

Art. 42.

Bank zostaje pod bezpośrednim nadzorem ministra prezydującego w kommissji rządowéj przychodów i skarbu, jemu rapporta z czynności swoich zdawać, i wyłącznie do jego tylko rozporządzeń, w zakresie niniéjszéj ustawy stósować się jest obowiązany.

Art. 43.

Członki banku, nie mogą być pociąganymi do odpowiedzialności za decyzje swoje, lub za czynności z polecenia naszego ministra przychodów i skarbu dopełnione, a nie wychodzące z obrębu niniejszéj ustawy.

Żaden atoli rozkaz zasłonić ich nie może od najsurowszéj odpowiedzialności z osób i majątków:

Gdyby fundusze kassy umorzenia, lub kassy depozytowéj, jako też zastawione towary, papiery, lub kosztowności od właściwego im przeznaczenia odwrócili;

Gdyby ilość biletów bankowych wypuścili nad zakres art: 22 i 23 przepisany;

Gdyby fundusz przeznaczony, do zadosyć uczynienia żądaniu właścicieli summ przekazowych, umniéjszyli;

Gdyby nie przedsięwzieli stosownych środków, aby summy żądane przez dyrekcją główną towarzystwa kredytowego ziemskiego, tudzież summy na procent bankowi powierzone, niezawodnie w terminach właściwych zaliczonemi były;

Gdyby fundusze bankowe na jaki kolwiek inny przedmiot niniejszem prawem nie zakreślony, naruszyli, lub naruszyć dopuścili;

Gdyby nie wykonali wyroków prawomocnych;

Gdyby nakoniec obowiązań przyjętych w czemkolwiek niedopełnili.

Art. 44.

Raz na rok bank na publicznem posiedzeniu, łącznie z kommissją umorzenia, i radcami handlowemi, pod przewodnictwem ministra przychodów i skarbu, zdawać winien sprawę z czynności swoich rocznych.

Takowe zdanie sprawy, wydrukowane, i za pośrednictwem ministra przychodów i skarbu ogólnemu zgromadzeniu rady stanu złożone, służyć ma do zdania sprawy na sejmie, wskazanego w art: 118 statutu organicznego o reprezentacji narodowéj.

Art. 45:

Namiestnik nasz na przedstawienie ministra przychodów i skarbu, przepisze instrukcją dla kommissji umorzenia długu krajowego, dla banku zaś etat i instrukcją rozwijającą w obrębie niniejszéj ustawy wszelkie jego czynności, i stosunki ze stronami, oraz to wszystko, co tylko do wykonania w zupełności niniejszego postanowienia posłużyć będzie mogło.

Bank ułoży dla siebie organizacją służby wewnętrznéj tudzież wzory ksiąg i rachunkowości, i te do zatwierdzenia ministra przychodów i skarbu przedstawi.

Art. 46.

Zabezpieczamy na wszelkich dochodach i majątku skarbowym:

Wpływy przeznaczone bankowi na wypłatę dochodu stałego i jego umorzenie,

Depozyta, kapitały tudzież wszelkie inne wartości czyli to powierzone bankowi, czyli stanowiące własność jego.

Wszystkie te fundusze i wartości, uznajemy bydź nietykalnemi, i mieć chcemy aby pod żadnym pozorem od właściwego im przeznaczenia odwróconemi bydź nie mogły.

Jeślibyśmy zatém uznali potrzebę, zaciągnienia pożyczki, w kraju lub za granicą, i utworzenia nowych obligacji długu krajowego, wtedy opatrzymy bank nowym funduszem, na procentowanie i umorzenie takowego długu.

Nakoniec mieć chcemy aby wpotrzebie zmiany jakiéj w niniejszém postanowieniu, takowa tylko z uczestnictwem obu izb sejmowych następować mogła.

Wykonanie niniejszego postanowienia które w dzienniku praw ma być umieszczone, kommissjom rządowym w czém do któréj należy, polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 17 (29) stycznia roku Pańskiego 1828 a panowania naszego 3. (podpisano) MIKOŁAJ.

Przez cesarza i króla minister sekretarz stanu (podpisano) Stefan hr: *Grabowski.*

Minister prezydujący w kommissji rządowéj przychodów i skarbu, (podp.) Xiąże Xawery *Drucki Lubecki.*

Zgodno z oryginałem minister sekretarz stanu (podpisano) Stefan hrabia *Grabowski*

Za zgodność radca sekretarz stanu jenerał dywizji (podpisano) *Kossecki.*

Z powodu ostatniego numeru Rozrywek dla dzieci, otrzymała redakcja Gazety pols: list od pewnéj obywatelki z lubelskiego, w którym stósownie do życzenia panny *Tańskiéj*, uczynione jest dodatkowe uzupełnienie spisu dzieł dla dzieci umieszczonego w spomnionym dzienniku; z życzeniem, aby ten dodatek podany był w gazecie polskiéj do powszechnéj wiadomości. — Dzieła, które ta zacna i światła obywatelka wymieniła, są następujące: Przyjaciel dzieci z Berkina; Powieści dla mojéj córki, przez autorkę powieści z dziejów polskich. Przypadki Robinsona.— We względzie moralności i religji: Psalmy Dawida, przekład Karpińskiego; Nauka moralna dla płci żeńskiéj, na zasadach religji wsparta, przez panią Rosiekiewicz; Katechizm większy i mniejszy Albertrandego. — We względzie nauk przyrodzonych: Astronomja dla płci pięknéj Lalanda, przekład wyborny Skomorowskiego. — We względzie historji polskiéj, Nauki dające poznawać źrzódła historyczne przez Lelewela. Spiewy historyczne Niemcewicza, uważane pod względem historycznym, przez Lelewela. Wreszcie wymienione są w tym liście niektóre dzieła dla kończących edukacją, jako to: Pamiątka po dobrym ojcu p. Sierocińskiego; Adella i Teodór, listy o edukacji przez panią Genlis. Rada ojca dla córki p. Kampego, przekład Słonińskiego. Wieczory zamkowe pani Genlis. Rozmowy i podróże ojca z dwoma synami, Wybickiego, Zbiór pięknych myśli wyjętych z dzieł Bossuetta, Fenelona, Burdalego, i Massillona, przekład M: Kosickiego; — „I wiele innych dzieł wybornych,“ są słowa autorki tego listu, „lecz że są tłómaczone we Wrocławiu, i większa część jak najgorzéj, niechciałabym podawać ich młodym osobom, którym nietylko dobre co do rzeczy, ale i co do stylu dobieraćby wypadało. Możeby zdało się w każdym rodzaju czytania wymienić i wyszczególnić, co najlepszego; lecz wyszczególnienie takowe byłoby zbyt długie, a może zawsze niedokładne. Lepiéj to zostawić przezorności i rozsądkowi matek, lub nauczycielek, boby nas szczegółowe przepisy daleko zawiodły. Sądzę jednak że z małemi wyjątkami mógłby być czytany słodki i pełen tkliwości Karpiński, wielki i szumny Naruszewicz, smakowny i ze wszechmiar wyborny Krasicki. Najlepszym on może być po wszystkie czasy wzorem w trojstym względzie, myślenia, języka i stylu. Przypomnij WPan skromnie i grzecznie opuszczone dzieła, mogące uzupełnić niejako (podług wyrażenia panny Tańskiéj). spis naprędce ułożony.“

Na tém kończy się list, którym światła obywatelka z lubelskiego, zaszczycić raczyła Gazetę polską. Trafne jest jéj wyrażenie o Naruszewiczu, że *wielki i szumny.* Prawie niepodobna lepiéj określić we dwóch słowach tego znamienitego pisarza. Wielkim jest, wielkim będzie, jak przedmiot dziejów ojczystych, które przekazał pamięci potomnych czasów, choć nie całe. Zresztą co do spisu w ostatnim numerze Rozrywek, może (zdaniem naszém) udoskonalenie jego nie na samém przydawaniu opuszczonych dzieł, ale także i na uczynieniu pewnego braku między wymienionemi zależy.

— Głos JW. Bielińskiego senatora wojewody, *prezesa sądu sejmowego*, miany przy otwarciu tegoż sądu d. 10 kwietnia r. b. jest do sprzedania w kantorze drukarni A. Gałęzowskiego i comp. przy ulicy Żabiéj pod L. 472. Exemplarz po groszy 20.

ROSSJA.— Reskryptem z dnia 25 marca r. b. mianował N. Pan rzeczywistego radcę tajnego Tatyszczewa, kawalerem orderu wielkiego krzyża S. Włodzimierza klassy pierwszéj. — W Odessie ustanowioną została kommissja do obliczenia pretensji kupców, którzy przez ostatnie rozporządzenia rządu tureckiego straty ponieśli.

—Czytamy w gazecie handlowéj następujący artykuł: „Zdaje się iż mieszkańcy gubernji zachodnich cesarstwa, zachowują jeszcze jakieś uprzedzenie przeciw płodom rękodzielni rossyjskich, uprzedzenie które niektórzy przypisują kontrabandom towarów zagranicznych, popełnianym przez żydów. Szczególniej przekradają oni towary jedwabne i bawełniane, które skupują po najniższych cenach, i udając że to są najlepsze wyroby rossyjskie sprzedają je dwa razy drożéj. Życzyć by więc należało, aby fabrykanci nasi najlepsze wyroby swoje sami do gubernji polskich wysyłali, i tym sposobem zasłonili je od niesprawiedliwéj nagany a zarazem ułatwili im odbyt. (D. P.)

AMERYKA. — z *Hawanny d. 7 mar:* — Epidemiczna nieznana dotąd febra, grasuje na tutejszéj wyspie i na wyspie Martynice zrządzając niemałe spustoszenie. Tutaj nazwano ją *el Colorado*, na Martynice *Girafe*,

Z St. Domingo d. 27 lutego.— Prezydent Bojer postanowił, że tylko sami kolorowi do urzędów mogą być przypuszczeni; zdaje się, iż to postanowienie, które wielu nieukontentowanych narobiło, miało wpływ na ostatnie rozruchy. (G. H.)

AUSTRIA.— Dnia 4 kwietnia wybuchnął w miasteczku węgierskiem Priwitz, w sam dzień wielkopiątkowy, pożar w dwóch przeciwległych miejscach, który szybkością błyskawicy rozszerzył się na wszystkie strony. Odwieczny kościół parafialny, pomnik budownictwa dwunastego wieku stał się pastwą płomieni; podobnież 205 domów z wszelkiemi zabudowaniami. (G. N.)

ANGLJA.— Ro chodzi się wieść, że ministrowie naradzają się względem usamowolnienia katolików, a przynajmniej względem udzielenia im rozciąglejszych swobód.— Dnia 21 kwietnia niejaki Carpenter, wyprowadził na tutejszy targ bydła (Smithfields) żonę swoją do sprzedania. Żądał za nią 3 fun. szter. ale dawano mu tylko 2, odprowadził ją więc do domu z powrozem na szyi, mówiąc że jeszcze może mu przydać się na co. — Izba wyższa przyjęła bil znoszący prawo zwane Testacte; izba niższa powzięła tę wiadomość, z największem ukontentowaniem. (G. H.)

FRANCJA.— W miejsce zmarłego xięcia Riviere mianowany został Pan Damas nauczycielem xięcia Bordo.— Gazeta Francji przypisuje wybory liberalistów tajnemu komitetowi dyrygującemu.— Sejm francuzki odbywa posiedzenia już od 3 miesięcy, a dotychczas uzupełnia jeszcze wybory. Niema przykładu w dziejach posiedzeń izb francuzkich, iżby w skutku podwójnych wyborów, dobrowolnych wystąpień i zgonu, tak znaczną liczbę, albowiem 50 deputowanych na nowo wybierać było potrzeba.— Przez nowe postanowienie królewskie tyczące się urządzenia szkół elementarnych oboiéj płci, zmniejszył się, jak gazeta Francji twierdzi, wpływ duchowieństwa na wychowanie młodzieży.— Byli ministrowie Villele, Peyronnet, Corbière, Chabrol i Frayssinous, otrzymali od króla po 12,000 franków rocznéj pensji.— Gazeta Francji czyni uwagę że wielu nowo wybranych deputowanych, należy do stronnictwa tak zwanych Napoleonistów — Pan Delavigne, dostał krzyż legji honorowéj.— Przybył tu dnia 24 kwiet: margrabia Loule z małżonką swoją.— Proces rządu hiszpańskiego przeciwko domowi handlowemu Balgueri w Bordo, który to dom, jak wiadomo, położył areszt na funduszach rządu hiszpańskiego w ręku bankiera Agaudo znajdujących się, już się rozpoczął. Idzie tu właściwie o wykonanie we Francji wyroku, zapadłego już dawniej w sądach hiszpańskich na stronę pana Balgueri. Pretensja jego pochodzi z niezapłaconych kosztów przewozowych wyprawy do Hawanny w r. 1819 wysłanéj. Pan Mangin obrońca stawający ze strony rządu hiszpańskiego, starał się przekonać sąd, iż rząd hiszpański nie pomyślny dla siebie wyrok mogłby uważać za złamanie prawa narodów, co pan Dupin wymownie i w sposobie żartobliwym zbijał. (G. F.)

HISZPANJA.— Dnia 9 kwietnia wyjechał król z Barcelony wraz z królową małżonką swoją i całym dworem. (G. B.)

PORTUGALJA.— Niebawnie w skutku zmian zaprowadzonych, niebędzie ani jednego oficera w wojsku, przychylnego panowaniu don Pedra i ustawie zasadniczéj. — Z powodu niedopuszczonéj przez pana Lamb pożyczki dla infanta don Miguel, brak pieniędzy nabawia tego xięcia niemałego kłopotu. Królowa matka pisała w téj mierze do króla hiszpańskiego, ale życzenia jéj dla niedostatku panującego w skarbie hiszpańskim zostaną bez skutku. (G. F.)

NIDERLANDY.— Wyszło tu postanowienie królewskie pod d. 9 kwietnia, z 30 artykułów złożone, zapewniające opiekę wywozowi mąki pszennéj z kraju. Nietylko cofnięte są wszelkie opłaty, ale nawet wyznaczone premium 1 fl. 18 cent. od każdych stu funtów supercienkiéj mąki.

NIEMCY.— Sejm bawarski został przedłużony do dnia 30 czerwca. Podług ustawy zasadniczéj, sejm dłużéj nad dwa miesiące zgromadzony być niemoże; ale przepis ten ani razu za wyjątek nie służył. Teraźniejszy sejm trwa już przeszło 5 miesięcy. — Donoszą od brzegów Elby, że król szwedzki zabawi w Norwegji do lipca. Królowa miała d. 15 maja wyjechać do Christianji. Dnia 21 zagaił namiestnik królewski nadzwyczajne zgromadzenie stanów w Christjanji, mową, podług któréj spodziewane jest zawarcie korzystnego traktatu z Rossją dotyczącego żeglugi; układy handlowe z Brazylją i innemi krajami Ameryki południowéj rozpoczęte zostały.

TURCJA i GRECJA.— Kupcy europejscy w Smirnie powziąwszy wiadomość o zbliżaniu się do Scio flotylli tureckiéj, napisali do dowódcy eskadry francuzkiéj wice-admirała de Rigny, list następujący: „Mości wice-admirale! Ziawienie się flotty tureckiéj przy wyspie Scio i nagłe oddalenie się okrętów zostających pod waszemi rozkazami, a które jak słychać, również w tamte okolice są przeznaczone, zagrażają osiadłym w Smirnie Europejczykom jeszcze większemi od dotychczasowych niebezpieczeństwami. Gdyby okoliczności tak się zetknęły, iżby wyprawa Porty zniszczoną została, życie i własność wszystkich tutejszych Franków, byłyby nieochybnie na sztych wystawione. Taka przed bramami Smirny zajść mogąca katastrofa, byłaby największém nieszczęściem miasta zaludnionego przez tyle rozmaitych narodów. Wypanie wice-admirale jesteście w téj chwili jedynym dowódcą, reprezentującym w tych okolicach pośrednicze mocarstwa. Wy tylko stanowić możecie względem środków jakich się chwycić należy w teraźniejszych okolicznościach; pozwolicie zatém, aby podpisani naczelnicy osiadłych w Smirnie europejskich domów handlowych i rodzin, przełożyli wam położenie, w jakiem je stawiają wypadki grożące, a które są tego rodzaju, iżby

uwikłać mogły rozmaite narody w mieście tém zamieszkałe, a przedewszystkiém liczną ludność grecką. Uwagi te racz wice admirale tym ściśléj ocenić, im bardziéj sam zgadzasz się z duchem pośrednictwa, skojarzonego w celu przeszkodzenia krwi rozlewowi. W Smirnie dnia 12 marca 1828. „ (Następują podpisy) Wiceadmirał de Rigny odpowiedział na powyższy list przez jeneralnego konsula niderlandzkiego w sposób następujący. „ Nikt nademnie nie wchodzi lepiéj w położenie rodzin europejskich w Smirnie i obawę ich w skutku nagłego oddalenia się okrętów francuz: przypadającego w równym czasie z poruszeniem flotty i wojska tureckiego pod Tszesme. Ponieważ w okolicznościach tych rozmaite obowiązki z niejedną odpowiedzialnością na mnie ciężą, wiem przeto iż wszystkiego dokładnie wypełnić nie mogę, lecz zamiarem moim jest mieć na pierwszym względzie obronę Franków. Wypadłoby zapewne ulec nie rozważnéj naganie, gdybym poprzestając na pojednawczych usiłowaniach nie był w stanie zapobiedz nieochybnemu bojowi na wyspie Scio, którego powrót również w Smirnie przewiduję. Widoczną jest rzeczą że nie rozważna wyprawa Greków przeciw Scio, pomimo najrozsądniejszych przestrog dla interesów prywatnych przedsięwzięta, czy wcześniej czy poźniéj, musiała ściągnąć stanowcze przesilenie. Aby je mieć w swojéj mocy tak na wyspie Scio jak w Smirnie, oddaliłem się z tego miasta, a jeśli w końcu celu mojegò nie dopnę, spodziewam się przynajmniej, iż postępowanie moje nie zupełnie bez skutku pozostanie. (podpisano) Wice-admirał de Rigny. — Tenże sam wice admirał pisał był pod dniem 10 stycz: r. b. tak do dowódcow greckich, którzy wyprawę przeciw Scio przedsiębrali, jak do pułkownika Fabvier listy, w których przedsięwzięcie ich naganiał. — Prezydent Grecji wydał dnia 18 marca w Poros dekret, nakazujący wyprawę z 8 wojennych brygów i galiot i kilkunastu innych statków złożoną, przeciw okrętom egipskim wysłanym z Alexandrji z żywnością dla twierdz na wyspie Kandji i dla wojska Jbrahima, niemniej dla obostrzenia blokady twierdz Koron, Modon i Nawaryno jako też zatok patraskiéj i lepanskiéj. Dowództwo téj wyprawy powierzone zostało kontradmirałowi Sachturis wraz z stosowną instrukcją. — Jnnym dekretem téj saméj daty, oddzielił prezydent kilka statków z powyższéj wyprawy i oddał je pod rozkazy jenerała Churcha dla przedsięwzięcia blokady twierdzy Prewesa. — Wice-admirał de Rigny odwiedził hrabiego Capodistrjas w Poros dnia 20 marca, poczem popłynął ku wyspie Milo. — Dymitry Jpsyltanty otrzymawszy instrukcje od prezydenta wyruszył dnia 23 marca na czele powierzonego sobie oddziału z Damala, ak się do yśla ą do Attyki. Kapitan Hastyngs miał się poróżnić z jenerałem Church i otrzymał jak słychać rozkaz założenia zbrojowni w Poros. — Jenerał Church nie ma już tytułu generalissimus, jak go mianował rząd tymczasowy; prezydent tytułuje go tylko naczelnym wodzem w Grecji zachodniéj, a Dymitrego Jpsylantego naczelnym wodzem w Grecji wschodniéj. — Hrabia Capodisrias kazał ubrać w nowe mundury jeńców arabskich i tureckich którzy za pośrednictwem kommendanta eskadry austryackiéj za jeńców greckich zamienieni zostali. — Gazeta agramska pisze, że do Bosnji nadszedł roskaz sułtana, aby dostawiono do Adrjanopola 20000 ludzi. Tyleż wojska kazano także wystawić Serwjanom, lecz podobno nic z tego niebędzie, bo Serwjanie obstają za swemi przywilejami, wedle których wojsko za granicę Serwji do służby obowiązywane być niemoże. — Donoszą z Korfu pod d. 12 kwietnia, że lord naczelny komissarz wysp Jońskich ogłosił porty Nawarynu i Modonu za będące w stanie blokady i że wysłano już kilka okrętów wojennych aby przeszkodzić dowozowi do tych portów. Wypływać z portu mogą te tylko okręty, które są do Alexandrji przeznaczone Lord kommissarz miał niebawnie udać się do Zante. — Wegetacja na Wołoszczyznie i w Multanach spóźniła się tego roku z powodu przymrozków, ale kilka dni ciepła przywrócą jéj właściwą pod tamtéjszym klimatem dzielność. — Wiadomości ze Stambułu dochodzą do dnia 8 kwietnia; massa ludu uważa obojętnie rozwijające się Turcji przeznaczenie. Możniejsi spoglądają na przyszłość z większą obawą. Sułtan zdaje się być daleki od wszelkiej trwogi i gotów prowadzić wojnę. Dnia 28 marca naradzał się Diwan nad teraźniejszém kraju położeniem; nie cały narod turecki jest za wojną wszelako umysły obudziły się widocznie. Sułtan sam zdawał się być niespokojniejszym po odebraniu ostatnich wiadomości. Wsiada on na konia równo ze wschodem słońca, każe występować wojsku z koszar i sam je musztruje do godziny 9; potem wraca do seraju, bierze kąpiel, śniada i znowu wraca konno do koszar, aby być obecnym przy najulubieńszych wojska obrotach, a mianowicie przy szarżowaniu jazdy całym frontem i nacieraniu piechoty całemi kolumnami. Po kilkogodzinnych ćwiczeniach odpoczywa wojsko i je obiad pód gołem niebem. Sułtan zasiada między żołnierzami i razem z niemi pokrzepia siły. Po obiedzie znowu zaczyna się musztra i trwa do samego wieczora. Zdaje się, iż sułtan tylko pośród regularnego wojska znajduje spokojność; milicja i Kurdowie nigdy go nie widzą. W ogólności wojsko nieregularne nie ma tego ducha, jakiego się po niem spodziewano, owszem okazuje one jawny wstręt od karności europejskiéj. Z niecierpliwością oczekują wszyscy przyszłych wypadków, a pierwsze w kraju osoby mają nadzieję, że do wojny nie przyjdzie. (G. B.)

Widowiska w Stolicy.

Teatr Francuzki. Dziś na benefis JPana Hervet dane będą w teatrze narodowym komedjo opery Les inconvéniens de la diligence ou Monsieur Bonaventure. Le valet en bonne fortune ou le retoure a la ferme. Partie et revanche ou la double mystification.

Na Nalewkach w tyle ogrodu Krasińskich menażerja zwierząt P. Koromatti.

Do dzisiejszego numeru dołącza się dla prenumeratorów na prowincji Ner VI Kroniki literatury polskiéj.